

prima instanță: Iu. Potînga
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 2ra-1918/16

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Rita Țirigan, reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Ritei Țirigan împotriva lui Igor Sacalî cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale și a dobânzii de întârziere

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Rita Țirigan și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 15 iunie 2012, Rita Țirigan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Sacalî cu privire la încasarea datoriei, dobânzii contractuale și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că la 16 aprilie 2004 a acordat lui Igor Sacalî un împrumut în sumă de 4000 dolari SUA, pentru necesitățile firmei acestuia pe un termen de 3 luni, cu condiția achitării dobânzii pentru folosirea sumei împrumutate în mărime de 5 % lunar.

Menționează că conform recipisei din 25 martie 2010, eliberată lui Igor Sacalî, dânsa a confirmat primirea sumei de 2500 dolari SUA și a dobânzii contractuale pentru perioada 16 aprilie 2004 - iulie 2007. Bani au fost primiți în luna august 2007.

Sușține că începând cu luna august 2007, datoria restantă a lui Igor Sacalî constituie suma de 1500 dolari SUA și dobânda de 5 % lunar reieșind din suma de 1500 dolari SUA pentru perioada august 2007 – 25 martie 2010, care constituie suma de 2325 dolari SUA, calculate după formula: 75 dolari SUA ce constituie dobânda lunară de 5 % din suma de 1500 dolari SUA x 31 luni, pentru perioada august 2007 - 25 martie 2010.

Subliniază că în perioada 25 martie 2010 - 22 aprilie 2010, Igor Sacalî i-a achitat suma de 100 dolari SUA din împrumut, fapt confirmat prin acordul suplimentar la contractul din 16 aprilie 2004, semnat de ambele părți, iar Igor Sacalî s-a obligat până la 31 decembrie 2010 să achite suma restantă a împrumutului de 1400 dolari SUA și a dobânzii pentru folosirea împrumutului, în mărime de 5 % lunar din suma restantă. În perioada acordată pârâtul s-a eschivat și nu a efectuat nici o achitare.

Consideră că acțiunea a fost înaintată în interiorul termenului de prescripție extinctivă, dat fiind faptul că acesta a fost întrerupt prin achitarea de către pârât a sumei de 100 dolari SUA în perioada 25 martie 2010 - 22 aprilie 2010 și astfel a început a curge un nou termen de prescripție de 3 ani.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166-167 CPC, art. 572, 585, 619, 267, 277, 867, 871 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Igor Sacalî în beneficiul ei a datoriei în mărime de 1400 dolari SUA, dobânda contractuală pentru împrumutul primit în mărime de 4005 dolari SUA, dobânda de întârziere în mărime de 3241,18 dolari SUA, iar în total suma de 8646,18 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată și de asistență juridică.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei Rita Țirigan a înaintat o cerere suplimentară de majorare a pretențiile în partea încasării dobânzii de întârziere, solicitând încasarea de la Igor Sacalî în beneficiul ei a dobânzii de întârziere conform anexei nr. 1 la cererea de chemare în judecată, pentru perioada 16 iulie 2004 – 22 aprilie 2012, în sumă de 3241 dolari SUA, 18 cenți.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 04 decembrie 2012, a fost încasat de la Igor Sacalî în beneficiul Ritei Țirigan datoria în mărime de 1400 dolari SUA, dobânda contractuală pentru folosirea împrumutului în mărime de 4005 dolari SUA, dobânda de întârziere în mărime de 3241 dolari SUA 18 cenți, iar în total suma de 8646 dolari SUA, 18 cenți, a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 2460 lei și asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, a fost admisă cererea lui Igor Sacalî, reprezentat de avocatul Angela Murzac de repunere în termen a apelului, a fost repus în termenul de apel, admis apelul declarat de Igor Sacalî, reprezentat de avocatul Angela Murzac, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Rita Țirigan a înaintat o cerere suplimentară privind mărirea cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat admiterea acesteia, încasarea de la Igor Sacalî în beneficiul ei a împrumutului în sumă de 1400 dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 3551 dolari SUA 72 cenți, sumele de 2460 lei și 306 lei cu titlu de plată a taxei de stat și a cheltuielilor de judecată.

La 25 martie 2015, Rita Țirigan a depus o cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea de la Igor Sacalî în beneficiul ei a împrumutului în sumă de 1400 dolari SUA, a dobânzii contractuale în mărime de 4005 dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 4388 dolari SUA 42 cenți,

în total suma de 9793 dolari SUA 42 cenți, precum și a cheltuielilor de judecată compuse din taxe pentru informație în sumă de 306 lei, taxa de stat în sumă de 3948,34 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015 acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de Rita Țirigan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 17 iunie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, Rita Țirigan, reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, sau remiterea cauzei la rejudicare pentru atragerea în proces a SRL „TFC”.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Consideră eronată concluzia instanței de apel precum că prima instanță a apreciat corect probele administrate și a concluzionat că pretențiile înaintate față de Igor Sacalî sunt neîntemeiate.

Sușține că Igor Sacalî a luat banii cu titlu de împrumut pentru nevoile firmei sale SRL „TFC”, iar conform pct. 4 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2010 „Cu privire la unele chestiuni referitoare la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației la soluționarea litigiilor legate de contractele de împrumut”, responsabilă de executarea contractului de împrumut este persoana care a semnat contractul în calitate de împrumutat, și nu persoana căreia i-au fost transmiși banii după încheierea contractului”.

Afirmă că anume Igor Sacalî este pârâtul corespunzător în procesul dat, mai mult ca atât ultimul nici nu a probat că a depus banii primiți de la ea în casa firmei SRL „TFC”, iar motivele invocate de acesta au ca scop eschivarea sa de la onorarea obligațiilor contractuale legate de împrumut și punerea acestor obligațiuni pe seama unei persoane juridice care nu a fost atrasă în proces.

Mai mult, explică că instanțele ierarhic inferioare constatând în cadrul procesului că sânt afectate drepturile și interesele firmei SRL „TFC”, nu au întreprins acțiunile prevăzute de art. 62 alin. (1) CPC, potrivit cărora coparticiparea procesuală este obligatorie dacă examinarea pricinii implică soluționarea chestiunii cu privire la drepturile sau obligațiile mai multor reclamanți și/sau pârâți atunci când: a) obiectul litigiului îl constituie drepturile și obligațiile comune ale mai multor reclamanți sau pârâți; b) drepturile și obligațiile reclamanților sau pârâților decurg din aceleași temeieri de fapt sau de drept.

Astfel, conchide că prin soluția adoptată de instanțele ierarhic inferioare a fost soluționată problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurenteii la 16 mai 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f. d. 162).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 iunie 2016 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Rita Țirigan, reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Rita Țirigan, reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Rita Țirigan, reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Rita Țirigan, reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu